

2015

Nyhetsbrev nr. 2 2015 från KMCH Support Group

Hej, Tashi Delek och Namaste

I detta nyhetsbrev blickar vi bakåt och glädjer oss åt resultatet för 2014 men oroar oss samtidigt lite för 2015. Mest intressant är det nog att läsa Italos text om Chembals föräldrar och deras liv.

Losar, Monlam och Dagen för mirakler

Det tibetanska nyåret Losar inföll i år den 19 februari. Det nya året är år 2142 i den tibetanska tideräkningen och kallas Trä-fårets år. På Losar firar alla tibetaner sin födelsedag. Då samlas släkt och vänner för att glädjas och be för fred och välbefinnande under det nya året. Losar följs av Monlam Chenmo, eller den stora bönefestivalen, som pågår i 15 dagar. Den femtonde och sista dagen av denna period kallas Day of Miracles och inföll i år den 5 mars.

Traditionen med Monlam Chenmo instiftades 1409 – vår tideräkning - av den store Lama Tsongkhapa. Han är grundare av den skola i den tibetanska buddhismen som kallas Gelupka för vilken Dalai Lama är överhuvud. Nuvarande Dalai Lama är den fjortonde i ordningen.

Day of Miracles är den sista dagen i Monlam. Under denna period utförde Sakayamuni Buddha enligt hävderna många mirakler, därtill utmanad av sex rivaliserande lärare, som ville ha bevis på Sakayamuni Buddhas mirakulösa krafter. En utmaning som han i det längsta avstätt från att acceptera. Goda gärningar och böner ger under denna period efter Losar en mycket positiv effekt på karman. (Fritt lånat ur ett nyhetsbrev från Lama Yeshe Wisdom Archive.)

Årsredovisningen för 2014 är klar och reviderad

Nu är årsredovisningen för 2014 klar och reviderad. Det är föreningens åttonde verksamhetsår som är avslutat. KMCH Support Group startades i maj 2007 så den första årsrapporten täckte inte ett helt kalenderår. KMCH i Nepal startade några månader tidigare samma år. Det har varit en fantastisk "resa" med KMCH. Den har möjliggjorts av alla er som

hjälpt oss med stöd i olika former. Vi (= styrelsens fem manliga representanter) har inom ramen för denna gjort tre resor till Nepal för att hälsa på barnen.

Vårt första besök gjorde vi alldeles efter starten i juli 2007. Då låg skolhemmet i Kathmandu. Där bodde då tolv barn från Humla. 2010 flyttade KMCH till byn Yangar i Humla. Oroligheterna i landet hade då upphört och skolan i byn Yalwang var åter igång. Vårt nästa besök var i juli 2011. Då hyrde KMCH fortfarande lokaler i byn. Antalet barn var 33 stycken. Vi slog upp våra tält på en plats ovanför byn där KMCH hade fått mark av byrådet för att bygga ett skolhem. Där planterade vi träd med barnen och släpade stenar inför den kommande byggnationen.

Taket på det nya huset läckte i somras så vi fick tälta även inomhus

Barnen var ofta hos oss och "pratade" och lekte.

Det tredje besöket var i somras. I de senaste nyhetsbrevens har ni kunnat läsa om hur det nu ser ut med två stora hus med sovrum, undervisningsrum, lager och kontor. Där bor nu 47 barn, våra två lärare, vår platschef med familj och vår lager- och transportansvarige. Vid alla besök har vi slagits av barnens frimodighet, glädje och samarbetsförmåga. Alla möten har varit mycket rörande.

TACK - än en gång - alla ni som på olika sätt bidragit till att göra detta möjligt.

Nu åter till 2014. Det var ett fantastiskt år för KMCH. Inte bara för vår resa dit och mötet med barnen. KMCH SG har aldrig kunna skicka över så mycket pengar till verksamheten som detta år, 274 000 kronor till driftskostnader och 360 000 kronor till investeringar. Merparten av detta har vi en person att tacka för. Den starka kronan har gjort att det blivit mycket även i nepalesiska rupier (NPR). Läs mer om detta i årsredovisningen som finns på hemsidan.

Dock, verksamheten och livet går vidare. "Hur skall du fira det här?" är en fråga som ofta ställs till våra idrottsmän och kvinnor efter en bra prestation. Deras svar är oftast; "Jag får väl njuta i kväll men i morgon måste jag ladda om för nästa tävling." Vi är glada för utfallet för 2014 men blickar nu fram emot ...

2015, som ser ut att bli ganska motigt. I januari 2014 var den svenska kronan ovanligt stark mot dollarn, som är den valuta som används vid våra transfereringar till Nepal. Kronan försvagades sedan successivt under året. Kursen är nu cirka 20 % lägre än mot genomsnittet för våra överföringar till Nepal under 2014. Försämringen har slagit igenom på liknande sätt för den nepalesiska valutan (NPR). Det innebär att för att få samma mängd NPR som vi fick för 100 kronor 2014 måste vi, som det ser ut nu i början av 2015, ha 120 kronor. En svag krona är bra för exportindustrin men inte för den "biståndsindustri" som ger gåvor med den svenska kronan som grund.

Att vi i KMCH SG skulle kunna få 20 % mer i gåvor i år och på så sätt kompensera valutaförlusten är "en nåd att stilla bedja om". Dock ska vi på olika sätt försöka att aktivera oss för att försöka få fler gåvogivare. Tips och stöd i detta arbete tas tacksamt emot av alla oss i styrelsen eller på info@kmchumla.se. Känner ni något forum som kan vara intresserat av ett föredrag om Nepal och om vår verksamhet eller något företag med eller utan relationer till Nepal som skulle kunna tänkas stödja oss?

Skattereduktion för gåvor ett år till

Skattereduktionen för gåvor fortsätter ett år till. I regeringens budget för 2016 och därefter finns den inte med. De som redan anmält intresse av skattereduktion för 2014 antar vi vill fortsätta med detta även under 2015. Gåvogivare som inte anmält intresse för 2014 men vill att gåvorna under 2015 skall berättiga till skattereduktion måste meddela oss personnummer och adress.

Chembals föräldrars liv i korthet

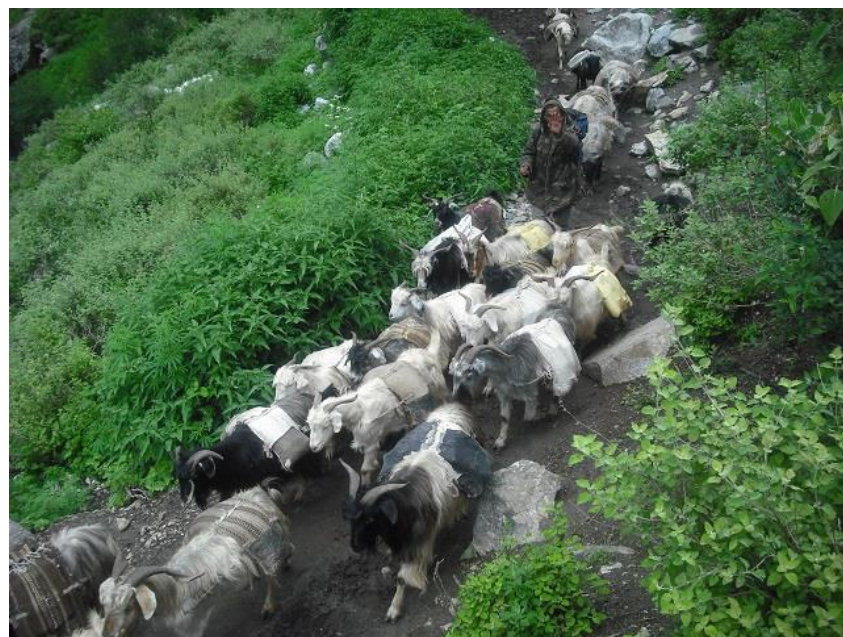
(Av Italo)

Under sommarens resa i Nepal träffade vi för första gången Chembals föräldrar Woshak och Pon Dakpa . Några timmar innan vi flög från Kathmandu till Nepalgunj åt vi momos i Chembals lilla lägenhet i Boudha utanför Kathmandu. Woshak bodde under en period hos Chembal för att i Kathmandu få den läkarvård hon ännu inte kan få i Humla. Nu ett halvt år senare vet vi att Woshaks hälsa är bättre och hon har lämnat Kathmandu och återvänt till Humla och Yangar.

Under vår måltid berättade Woshak att hon inte var äldre än 16 år när hon flyttade från sitt föräldrahem i Kermi till grannbyn Yangar. Där fanns ju Pon Dakpa, Chembals far! Det är inte så långt mellan de här två byarna, några nepalesiska stenkast, 5-6 timmars vandring och du är där. Och nu mer än femtio år senare skrattade hon hjärtligt, och kanske lite förläget, när vi frågade om kärleken hade fört henne till just Pon Dakpa. Även idag är ju arrangerade äktenskap vanliga i Nepal. Chembal berättade att när hans farfar och farmor hade fått fem döttrar vände de sig till en helig man för att genom hans böner även kunna få en son. Och de blev bönhörda, då Pon Dakpa, Chembals pappa, föddes.

Några veckor senare, efter nära två veckors vistelse i Yangar och skolhemmet, var vi tvungna att börja vår tre dagars vandring tillbaka till Simikot. Men innan dess kom Chembals pappa ner från "Grassland", ett område tusen meter högre upp från skolhemmet. Det är upp till Grassland man varje sommar för sina djur för

sommarbete, alltså ungefär som en svensk fäbod. Det var ett väderbitet ansikte vi mötte,

På detta sätt vandrade Chembals pappa mellan Tibet och södra Nepal i 25 år. För att överleva var många tvungna att kombinera handel och jordbruk.

och precis som Woshaks, så vänligt och öppet. Tillsammans med Chembal, hans bror Lapka och pappa Pon Dakpa fick vi en oförglömlig kväll i skolhjemmets provisoriska kök. Pon Dakpa är omkring 70 år, en hög ålder i Humla, och att det varit ett hårt liv förstår vi från både Woshak och Pon Dakpas berättelser. De hade många barn att ta hand om och extra svårt för Woshak och barnen var det under de månadslånga perioder varje år då

Chembals far lämnade Yangar för att med sina lastdjur vandra upp till Tibet och med det salt de där bytte till sig åter vandra söder ut till låglandet. Här kunde salt bytas mot bl.a. ris. Chembal minns hur glada de alla var när pappa återvände från sina vandringar. Pappa var tillbaka! och nu kunde de åter igen äta ris. Pon Dakpa berättade under kvällen om livet i Yangar, han prisade de möjligheter som mobiltelefonen gav och inte minst att det nu finns elektricitet i Yangar. Han berättade om Yeti (snömannen), han berättade hur snöleoparden verkar dra sig längre ner från de högre bergstrakterna, men att tigern kommer längre upp nu. Någon frågade om han kunde se någon stor förändring av det vanliga livet i Yangar. Pon Dakpa skrattade och menade att jo, nog var det förändrat och kanske lättare på många sätt, men... människorna nu för tiden verkade så stressade...livet hade blivit jäktigare.

Kökspis i Humla

Namkhyung Charity Clinic – NCC

Vår enkla hälsoklinik disponerar ett rum på det närliggande klostret. Under 2014 var det 4 199 besök på kliniken. 55 % av besöken var av män och 45 % av kvinnor. Kan övervikten för män ha något att göra med att vi har en manlig sjuksköterska? 20 % av besöken var för magproblem såsom inälvsmask, dysenteri etc. En lika stor andel av besöken gällde problem i de övre luftvägarna och i urinvägarna.

Problemen med luftvägarna har blivit bättre under 2000-talet. De sista 10 – 15 åren har man successivt installerat s.k. rökfria spisar och därmed upphört med att laga maten över öppen eld inomhus. Jag gissar dock att familjerna fortfarande i huvudsak sover i ett rum. Om det därutöver inte alltid är lätt att sköta den personliga hygien så sprids smittor lätt.

Besök på klostret i somras

När vi besökte klostret 2011 så förlorade vi en match i volleyboll mot munkarna. I somras hade vi därför tagit med oss förstärkning så vi skulle kunna göra bättre motstånd och kanske

till och med vinna något set. Så blev det dock inte. Det var festival på klostret och munkarna var fullt upptagna av olika rituella danser i fantastiska dräkter.

Hälsningar

från

Styrelsen i KMCH Support Group

genom

Hans

KMCH Support Group www.kmchumla.se E-mail: info@kmchumla.se

Org.nr. 802437-1810 Bankgiro: 5604-4019

Vill du inte längre ha våra utskick? [Avbeställ här >>](#)